

жимали) и на Берлинската висша музикална школа (Йоахимъ), концертиралъ въ Русия, Германия, Австрия и др.; учителъ въ Щерновата консерватория; отъ 1905 професоръ въ Клиндвортъ — Шарвенковата въ Берлинъ. Писалъ: „Разрешение на цигулковата техническа проблема“, „Специални студии за гамитъ и двойнитъ ноти“. Б. е възпиталъ нѣколко първокласни цигулари.

Барокситонъ или бароцитонъ — духовъ меденъ инструментъ съ широка мензура, обемъ отъ **Д** до **а**¹, и силенъ тонъ, изпълняващъ роля на първи басъ въ духовитѣ военни оркестри. Изнамеренъ е отъ Червени въ Кралеви-храдецъ презъ 1853 г.

Барокъ, ит. barocco, фр. baroque — въ музиката означава странность заплетеностъ, надутостъ и изобщо чудноватостъ на една творба — въ ритмъ, мелодия и хармония.

Бартелсъ, Волфгангъ фонъ — Bartels, Wolfgang von — компонистъ и музикаленъ критикъ, род. 21 юли 1883 въ Хамбургъ, училъ при Беръ-Валбрунъ въ Мюнхенъ и Гедалжъ въ Парижъ. Твори: по единъ цигулковъ и виоловъ концерти — съ оркестъръ, Сюита за флейта съ струненъ оркестъръ, „Химнъ на хлъба“, Сюита за мъжки хоръ, опера „Ли-л-ланъ“, детска приказка „Снѣжинки“, мелодрамитъ: „Испански любовници“, „Перси“ (Есхилъ) и „Малкиятъ блѣнъ“, балтийски, старонѣмски и др. пѣсни.

Бартókъ, Бела — Bartók, Béla — виденъ съвременъ унгарски пианистъ компонистъ, музикаленъ изследвателъ и фолклористъ, род. 25 мартъ 1881 въ Наги Сентъ-Миклошъ; училъ при Ст. Томанъ и Хансъ Кьослеръ въ Будапешенската музикална академия, въ която е отъ 1907 професоръ по пиано и композиция. Б. е единъ отъ виднитѣ представители на модерното направление, чието творчество се характеризира съ оригиналность въ ритма и мелодията и смѣлость въ хармонията. Свежестята на неговата мелодика и здравината на ритма се дължатъ на оплодителнитѣ елементи, които той заема отъ унгарската и ромънска народна музика. Отличенъ пианистъ, високо даровитъ компонистъ, призванъ музикаленъ

изследвачъ на родната своя, унгарска, но и на ромънската и словашка народна пѣсенъ, на които той е ревностенъ събирачъ — Б. е

Бела Бартókъ

единъ важенъ факторъ за музикалната култура не само на отечеството си, но едно име съ голѣмо значение въ международния музикаленъ животъ. Композиция „Бурлеска“, две Сюити, едно Скерцо „Два портрета“, „Танцова Сюита“, „Две възхвали“ и „Четири пиеси“ — за оркестъръ; 3 струнни квартета и 2 цигулковы сонати; 2 сонати единъ концертъ, Елегии, 14 Багати, Рапсодия, 3 Бурлески, Импровизации, една сюита, Allegro barbaro, 9 малки пиеси; една Сонатина (върху ромънски народни пѣсни) и много унгарски и ромънски пѣсни — за пиано; унгарски народни пѣсни за единъ гласъ и пиано и за хоръ — мъжки и смѣсенъ; опера „Херцогъ Блаубартовия замъкъ“; пантомима „Чудниятъ мандаринъ“; балетъ „Отъ дървоизрѣзаниятъ принцъ“. Музиколожки трудове: „Унгарската народна пѣсенъ“ — единъ капиталенъ трудъ — опитъ за систематизиране на унгарскитѣ селски мелодии; „Народната музика на Марамурскитѣ ромъни“, „Музикалниятъ диалектъ на ромънитѣ